

[Ømann.]

get skat temmelig meget det valutaunderskudsbeløb, som regeringen synes at lade os drive henimod. Det er ganske uforståeligt for mig, og det er det sikkert også for hovedparten af befolkningen, at regeringen i sin vånde ikke griber fat her mod skattesnyderiet i stedet for at skabe en uforsonlig modsætning til lønmodtagerne ved at starte med at angribe overenskomster og lønninger.

Det synes at fremgå af finansministerens redegørelse, at det er hans opfattelse, at meget allerede er sat i gang på dette område, at en bedre ligningskontrol nok skal vokse frem ad åre gennem uddannelse af skattefolk, idet man håber på, at ligningsfolk frigøres fra kildeskatteadministrationen og toldvæsenet, men herudover synes jeg ikke, finansministeren gav os ret meget håb om snarligt at komme ondet til livs.

Jeg er enig med finansministeren — og også med ligningsdirektørens ytringer til et dagblad i går — om, at den mest iøjnefaldende flaskehals findes på personalefronten. Ja men så er det da dér, man må sætte alvorligt ind og pludseligt ind. Hvis en revisor til 60.000 kr. om året kan skaffe staten 600.000 kr. om året ind i retfærdige efterbetalinger, så er det vel nærmest Ebberrød bank ikke at købe så mange revisorer, som man kan skrage sammen, også selv om det skal ske ved overbud over for erhvervsliv, kommuner og hovedrevisorater, og så må man radikalt forøge uddannelsesprogrammet for nye skattefolk. Man må aflaste amtsskatteinspektorerne for en række mindre betydelige administrative opgaver og give dem specielle revisionsafdelinger, som fredes for andet arbejde. Der må endvidere sættes et spørgsmålstegn ved skatterådenes placering i hele systemet. De er naturligvis værdiløse uden udbygning med effektive sekretariater, men bliver pengene ofret rigtigt på dette felt og på denne sekretariatsopbygning, og laver man ikke dobbelt administration rundt omkring?

Den nærmeste flaskehals findes altså ikke i lovgivningen. Heri kan jeg være enig med finansministeren, ligesom jeg godt kan forstå, hvis de hårdt belastede ligningsfolk, når man har spurgt dem, ikke ønsker nye paragraffer, som de ikke kan opfylde og udfylde, fordi de så sandelig har hænderne mere end

fulde i forvejen. Men hermed være ikke sagt, at der ikke er noget at rette ved lovgivningen. Der blev her i går af VS fremlagt nogle forslag om en udvidet regnskabspligt, forøget kontrol med obligationsrenter og udbytter og formalisering af det samarbejde mellem toldvæsen og skattevæsen, som der allerede er banet vej for. Det er alt sammen udmærket, og forslagene har min sympati. Jeg kunne, hvad angår disse udenværker, føje til, at man naturligvis også skal have banker og sparekasser til at give oplysninger om samtlige rentetilskrivninger og dermed om indeståenderne i banker og sparekasser. Der skal nok være en eller anden synder imellem, selv om det er min overbevisning, at det ikke er her, det store dræt skal drages.

Men når man nu erkender, at alt ikke kan bringes i orden på én gang, og det er vel rigtigt — her er det mandskabsflaskehalsen, jeg tænker mest på — så må man finde andre veje. Jeg tror, det i vidt omfang drejer sig om at dreje folks indstilling til snyderiet, så at denne indstilling bringes i overensstemmelse med vor økonomiske virkelighed. Det drejer sig ikke længere om en uskyldig sport på niveau med at snyde en tolder for en pakke cigaretter. Skatterne er nu så høje, at det er indlysende for ethvert tænkende individ, at man direkte bedrager sin nabo, når man lader omsætningen passere uden om kasseapparatet. Den drejning finder imidlertid ikke sted, hvis man bare forlader sig på, at der nok på om på bliver lidt bedre ligning. Det forudsætter en beslutsom og pludselig indsats. Dels skal snyderiet placeres i bevidstheden som den almenfarlige forbrydelse, det åbenbart er. Det er efter min opfattelse langt farligere end tyveri over for private; så vidt jeg ved, straffes det mildere. I pionerdagenes Amerika straffede man hestetyve hårdt, fordi hesten var livsnødvendig; men det er da også livsnødvendigt for det danske samfund ikke at blive sat under administration af Den Internationale Valutafond, således som jeg har hørt trusler om. Netop på dette område består den retfærdige samfundsgældelse vel nok i vidt omfang i at ramme snyderne på pengepungen, men der er mange typer af skattesnyderi, og så længe vi har en straffelov, der er indrettet, som den er, ja, så må der ske en sidestilling.